

היוני כחולמים – הארץ העתיד של חג החנוכה

1) הנזכר שנותן די ביד עבדיו הכהנים שנתגברו על היונים, שבקו לא רק לעkor את עם ישראל ממעמדם החומרי כי אם את תוכנות החיים שישראל מודיעים בעולם, שהם צריכים להיות על פי שרכי התורה, שתיהיה הטהרה והצניעות המטרת הראשית בחבי המשפה, ואחריה ימשכו יתר המדאות והדיברות, הישראלית – זה שנאו עם היונים, וראו בה כראוי לתרבותם הם, שהעמידו לנס עליצת החיים והאנאותיהם הגופניות והדמיוניות, על כן הייתה שנתה היונים הרבה לתרבות ישראל. (ען איה לחנוכה)

2) והחלק המದמה הוא הכת, אשר יוכור רשמי המוחשים אחר העלמת מקובבת ההוחשים אשר השיגום, וירכיב קצטם אל קצטם ויפריד קצטם מקטטם, ולזה ירכיב זה הכת מן עניינים אשר השיגם עניינים שלא השיגם כלל זואי אפשר להשיגם, כמו שידמה האדם ספינת ברזל רצתה באוויר, ואדם שראשו בשמיים ורגליו בארץ, ובכמה באלי עניינים על דרך משל, והרבה באלו הנמנעות ירכיבם הכת המדמה וימצאם בדמיון. ובכאן טעו המדברים הטעות המוגנה הגדולה אשר בנו עליה פנת חטא苍ם בחלוקת המחויב, האפשר והמנגע, שהם חשבו או הביאו בני לחשוב, כי כל מודמה אפשר, ולא ידעו שהה כח ירכיב עניינים שמציאותם נמנעת כמו שזכרנו. (שמנה פרקים להרמב"ם - פרק א)

3) דת"ר בכיה בכסליו יומי דחנוכה תמניא אינון". (שבת כא ב) הסכום הרגיל להיקף שלם הוא שבוע של שבעה ימים. אמנים התכלית של כל נסגב וקדושות שם די וחפזו הטוב בעולם, גלה רק לזמן העתיד, שלאלי פוניות כל הקדושים. אמנים גם בזמן ההווה כת העתיד נгла איך הוא חולך ובא, וזה גלה ע"י גלגוליהם של ישראל הנפלאים, שלא לא תכלית העתיד הנשגב אין פוטר לחידות עולמים זאת... היונים אמנים בקשו לסמות אותו של עולם, החשיכו ענייהם של ישראל ומלאו את העולם פחוות וஹלות, על יסוד העיקר של לקיחות ציר הזמן ההווה ללא שום תעודה בעתיד .., מ"מ דבר אלהינו יקום לעולם. וכבר אנו יודעים את תעוזת העתיד ע"פ הנבואה, נחלתן של ישראל, והיא לנו מבורת גם בעת החושך שלא יראה לעיניبشر באופן מוחש כת העתיד מתווך ההווה. (ען איה, שם)

4) ישנה צורה מיוחדת שהדמיון מותלבש בה, כשהשכל פועל עליו. ואotta הצורה היא קדוצה, מבסמת את העולם, ומטהרת את האדם מכל טומאותיו. וכל זמן שהצורה הזאת מתטשטשת, והדמיון מצטייר על פי חוק שלו בעצםו ללא השפעת השכל עליו, אז הוא המקור היותר נפרש לכל תקלת ו לכל חטא וען בחוי היחיד וחוי הציבור... אמנים השכל המלא, שהוא ראוי לבנות את אשורי הדמיון על דרך החיים, והוא השכל האלקי, שמננו באה הופעת הנבואה, בהתגלות התורה, ואור רוח הקודש, והמשות ארחות החכמה של כל דורשי ד', וכל התכוונות הנפשיות הנפלוות מהשפעה זו, וצורת החיים, שעל פיה מromeמים הם את הדמיון משפלותו, ומארים אותו באור השכל, לאושר האדם. (ואהיק, אי, רלדי)

(5) מtower נאומי החיזוק של יהודה המכבי :

(יח) ויהיו כאשר הצעיק יהודה את אנשיו ויהיו פקודיהם למספרם ששת אלפים איש וידבר על לבם ויאמר :
יט) אל תגورو מפני הגויים ואל תערצו מפני המונם, היוצאים באון ובועל לקראתנו,
לכן התזקוק והיו לאנשיים.

(כ) זכרו את החרפה אשר שמו את מקדש ה', ואת התרבות אשר עשו בקריה הקדושה ויזילוה, וכי הפרו כל חוקות אבותינו.

(כא) חן הנה חוסים במגנים וברוב כוחם, ואנחנו בשם ה' אלהינו נגביר, אשר ברגע יכלת כל היוצאים לקראתנו, ומחורנו ימושטו כל מוסדי ארץ.

(כב) ויספר להם את התשועה אשר עשה ה' לאבותינו, בהכותו במחנה שנחריב מהה שמונים וחמשה אלף איש בלבד אחד.

(כג) וכאשר הושיעם יד ה' מן השמים במלחמות בבל לקראת הגלטים.

(כד) כי מספר היהודים היה שמונה אלפים, ונלו אליהם ארבעת אלפי מקדוניים.

(כה) ואלה לא קמו ולא עמדו מפתק, והיהודים לבדים חשיתו עשרים ומאה אלף איש ארצת.

(כו) כי הופיע ה' ממרים עליהם ויגברו ויעשו חיל. (חמשונאים ב' ח' יח')

(יג) ויאזרם חיל למלחמה, לא בחיל ולא בכוח, כי אם בדברים נוכחים ומצוירים.

(יד) ויספר להם את כל המחזזה אשר ראה בחולמו, ויהזק גם בו את לבם, ויאמר :

(טו) הנה חונינו הכהן המשיח נראה אליו בחלמי, ואתם כולכם יעדת את האיש ואת שיתו.

(טז) ישר וגמילים היה בדרכיו, ורודף צדקה וחסד מעוריו, וחן הוצק בשפטיו.

(יז) ואראה אותו פורש את כפיו אל ה' ומתחנן بعد עמו ישראאל.

(ית) ואחריו ראייתי איש נבד בעטרת שיבת, עוטה אור כשלמה, וחוד והדר בפניו.

(יט) ויפתח חונינו את פיו ויאמר, התקן הנכבד אשר עיניך רואות, הוא ירמייהו נביא האלוהים.

(כ) ובאהבתנו את אחיו יבקש רחמים על עמו ישראאל ועל הקריה הקדושה.

(כא) וחרב זתב בימין ירמייהו, ויתנה בידי ויאמר : קח נא את החרב בידך, והכית בו את צוריך.

(כב) ויהי אחרי עוררו את רוח העם וכל בחורי כוח בדברי תנחותם כאלה, ויקראו כולם פה אחד ויאמרו :

(כב) לא נבנה מקום למחנה, אך נסעה ונלכה חושים לקראות אויבנו, ונכם ונכיתם עד תומם.

(כד) لكن נקוט נא ונלחם עד קריתו הקדושה ובית מקדשו.

(כה) ולא שמו ליבם אל נשיהם וטפם, ולא אל אחיהם ושאריו בשרם, כי אם אל בית ה' אלהיהם

(חמשונאים ב', טו, יג').

6) "שיר המעלות, בשוב ד' את שיבת ציון היינו כחולמים" (תהילים, קכו')

פירוש המלבים שם - שיר המעלות", הוסף בಗלות בבל על שיבת ציון והגולת. שייר הכתוב - היינו כחולמים בשוב ה' את שיבת ציון או י מלא שחוק פניו", מה שייקו שימלא ה' הבתוות עיי נבאיו להשיב שבותם, כחולם חלום נבואי, שוראה את העתיד בדבר הווה עתה, וכאלו הוא במצבות ושם עליו כשם על דבר טוב הווה עתה, כמו"ש ירמיה על זאת הקיצותיו ואראה ושנתי ערבה לי.

7) החלומות הגדולים יסוד העולם הם. המדרגות שונות הן. תלמידים הם הנבאים, בחלום אדבר בו. תלמידים הם המשוררים בהקץ, תלמידים בעלי המחשבה הגדולים לתקן העולם. תלמידים אנו כולנו בשוב ד' את שיבת ציון. הגטוש של החיים החברותיים, בהיותם שקוועים רק בצדם החמרי, נוטלת את אור החלום מן העולם, את זהר ההרחבה שלו, את עליות העליונה, מהמציאות הקוזרית, עד שהעולם מפרק במכאביהם מתוך עקיצותיה הארסיסות של המציאות, חסרת זהר החלום. רק המכوابים הם יסורי אהבה, הם ימرون

ס' 100, גראן טריי אוניברסיטי (3)

את העולם, יבררו לו, כמה גדולה היא הטיעות של המתפזרים במציאות הלקויה, בעת אשר רק החלום החפשי, המכודד במציאות וגבולה, הוא הוא באממת האמות היוטר הויתנית של המציאות. ואז שבתוון החלום יהיה למתחה ברור. פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונה ד' בית. (ואה'ק א'רכו)